

2. Васин Н.Я. О строении кровеносной системы твердой оболочки головного мозга человека и собаки и коллатеральное кровообращение в ней // Тр. конф. молод. нейрохир. М. - 1960.- С.269-275.
3. Вовк Ю.Н. Особенности взаимоотношений сосудов головного мозга и твердой мозговой оболочки /Ю.Н.Вовк, В.С.Будаков, Е.Г.Аронов //Укр. мед. альманах.- 1998.- №2.- С.45-46.
4. Вовк Ю.М. Морфологія пазух твердої мозкової оболонки людини /Ю.М.Вовк, Т.А.Фоміних, В.В.Спригін // Укр.мед. альманах.- 2002.- Т. 5, №3.- С.25-28.
5. Вовк Ю.М. Пазухи твердої мозкової оболонки у ранньому онтогенезі людини /Ю.М.Вовк, В.П.Пішак, О.П.Антонюк - Чернівці, 2006.- 187 с.
6. Красников Ю.А. Сравнительная морфология венозных коллекторов головного мозга позвоночных : автореф. дис. на соис. уч. степ. доктора мед. наук: спец. 14.00.23 «Цитология, гистология и эмбриология человека» /Ю.А.Красников – Владивосток, 1992.- 24 с.
7. Круцяк О.В. Гістотопографічні особливості стінок пазух твердої оболонки головного мозку склепіння черепа // Клін. анатомія та операт. хірургія.- 2007.- Т. 6, №1.- С.89-90.
8. Маркович О.В. Особливості будови стоку пазух людини в пренатальному періоді розвитку /О.В.Маркович, Т.А.Фоміних //Вісник морфології.- 2010.- №16(2).- С.320-323.
9. Мусненко В.Д. Синусы твердой мозговой, оболочки собак /В.Д.Мусненко, Н.А.Данилюк //Архив АГЭ.- 1979.- Т. 77, №9.- С.64-73.
10. Среселі М.А. Клинико-физиологические аспекты морфологии синусов твердой мозговой оболочки /М.А.Среселі, О.П.Большаков.- Л.: Медицина, 1977.- 176 с.
11. Чалый В.А. Морфологическая оценка синусов твердой оболочки головного мезга собаки // Укр.мед.альманах. - 2008. – Том 11, №5. – С.185-188.
12. Чалый В.А. Клинико-морфологическая характеристика синусов твердой оболочки головного мозга человека и собаки // Укр. журнал клін. та лаборат. медицини. - 2009. – Т.4, №1. - С.84-87.

Реферати

МОРФОЛОГИЯ ПРОСТРАНСТВЕННОЙ ОРГАНИЗАЦИИ И ИЗМЕНЧИВОСТЬ СТОКА СИНУСОВ ТВЕРДОЙ ОБОЛОЧКИ ГОЛОВНОГО МОЗГА СОБАКИ

Черно В.С., Вовк Ю.Н.

На полученных коррозионных препаратах синусов твердой оболочки головного мозга собаки изучены пространственная организация и изменчивость форм стока синусов. Выявлены морфологические закономерности впадения верхнего сагиттального синуса путем расщепления или образования анастомозов. Выявлены и описаны формы соустьей между компонентами синусов.

Ключевые слова: сток синусов, формы изменчивости, собака.

Стаття надійшла 1.03.2012 р.

THE SPATIAL ORGANIZATION MORPHOLOGY AND THE VARIABILITY OF THE CEREBRAL DURA MATER SINUS DRAINAGE OF CANIS LUPUS FAMILIARIS

Cherno V.S., Vovk Yu.M.

The spatial organization and the intraspecies variability of the sinus drainage forms were investigated on the corrosion preparations of the sinuses of the cerebral dura mater in the domestic dog, *Canis lupus familiaris*. Morphological trends of the superior sinus drainage through division and anastomoses formation were identified. Shapes and forms of the anastomoses between sinus components were identified and characterized.

Key words: sinus drainage, form variability, *Canis lupus familiaris*.

УДК 615.828.3:547.828.3

О. М. Шербак, І. Д. Андрусів, В. В. Казмірчук, Т. О. Волков

ДУ «Інститут мікробіології та імунології ім. І.І. Мечнікова АМН України», м. Харків

ЧУТЛИВІСТЬ ДРІЖДЖЕПОДІБНИХ ГРИБІВ РОДУ *CANDIDA* ДО НОВИХ ПОХІДНИХ 4Н-ПІРИДО [4',3':5,6]ПІРАНО [2,3-D]ПІРИМІДИНУ

За допомогою методу двократних серійних розведень встановлена висока антифунгальна активність похідних 4Н-піридо [4',3':5,6]пірано [2,3-d]піримідину щодо музейних та клінічних штамів грибів роду *Candida*. Результати дослідження свідчать про перспективність подальшого вивчення властивостей похідних 4Н-піридо [4',3':5,6]пірано [2,3-d]піримідину з метою створення на їх основі ефективних засобів для профілактики та лікування захворювань грибкової етіології.

Ключові слова: похідні 4Н-піридо[4',3':5,6]пірано[2,3-d] піримідину, гриби роду *Candida*, протигрибкова активність.

Дане дослідження має зв'язок із виконанням науково-дослідної роботи «Протимікробна активність новосинтезованих конденсованих нітрогеновмісних сполук та перспективи створення на їх основі профілактичних і лікувальних засобів» АМН 99/2011 та є фрагментом вивчення спектру та рівнів протимікробної дії похідних 4Н-піридо [4',3':5,6]пірано[2,3-d]піримідину, як потенційних лікарських засобів.

Серед найпоширеніших збудників мікозів одне з провідних місць займають умовно-патогенні дріжджеподібні гриби роду *Candida* [1, 4, 9]. Вони обумовлюють широкий діапазон інфекцій - від захворювань шкіри та слизових оболонок, що не загрожують життю, до інвазивних процесів, з ушкодженням внутрішніх органів [1, 3, 9]. Відомо, що найчастішим збудником кандидозу у людини є *Candida albicans* [4], що залишається головним патогеном при орофарингеальному та шкіряному кандидозі [1, 4, 5]. В той же час, поп-

albicans різновиди *Candida* все частіше стають етіологічним чинником при інвазивному кандидозі [1, 8]. За останні два десятиріччя гриби роду *Candida* стали одним з головних опортуністичних мікроорганізмів, які викликають нозокоміальні інфекції [8], та знаходяться на четвертому місці серед мікроорганізмів, які виділяють із крові хворих при септичних станах [1, 8]. Дріжджеподібні гриби роду *Candida* є збудниками 15% внутрішньолікарняних інфекцій. Більш ніж 72% усіх нозокоміальних мікозів становлять кандидози [1].

Найбільш широко у лікуванні різних клінічних форм кандидозу застосовують азольні протигрибкові препарати [1, 3, 4, 6, 9]. В останні роки *C. albicans* залишаються досить чутливими до флуконазолу, але, у зв'язку із широким застосуванням цього препарату з профілактичною метою, накопичені численні дані щодо виділення від хворих резистентних до нього штамів *C. albicans* [1, 8, 9]. Окрім того, збільшення частоти виділення видів *Candida non-albicans* із властивою їм зниженою чутливістю до азолів, створює нові терапевтичні проблеми [1]. Вважається, що резистентність *C. glabrata*, *C. krusei*, *C. dubliniensis* або частини цих штамів може бути генетично детермінована [7].

У зв'язку зі зміною спектру збудників кандидозу та появою штамів *Candida*, стійких до лікарських препаратів, що найбільш широко застосовуються, виникає необхідність пошуку нових стратегічних підходів [1, 9]. У даному аспекті все більшої актуальності набуває створення нових антимікотиків, які не матимуть структурної подібності до вже існуючих протигрибкових препаратів. Перспективними у якості потенційних протигрибкових засобів можуть стати нові конденсовані нітрогеновімісні гетероцикли, що містять піримідиновий фрагмент.

Метою роботи було визначення протигрибкової активності похідних конденсованих нітрогеновімісних гетероциклів, що містять піримідиновий фрагмент нового синтезу щодо музейних та клінічних штамів грибів роду *Candida*.

Матеріал та методи дослідження. Об'єктом дослідження стали 18 нових похідних 4Н-піридо[4',3':5,6]пірано[2,3-d]піримідину, відібраних за результатами первинного мікробіологічного скринінгу за найвищою активністю щодо тест-штамів грибів роду *Candida*. Сполуки були синтезовані на кафедрі органічної хімії Національного фармацевтичного університету. Речовини, що вивчалися, за хімічною будовою належали до 4-х груп похідних 4Н-піридо[4',3':5,6]пірано[2,3-d]піримідину: 1 дослідна група – N-арилацетаміди; 2 група – тіони; 3 група – 4-алкілсульфанілпохідні; 4 група – ацетаміди. Сполуками були надані власні коди. У якості розчинника в досліді використано диметилсульфоксид, вихідні речовини речовин доводили до концентрації 1 мг/мл.

Дослідження протигрибкової активності сполук нового синтезу було проведено на 10-ти штамів грибів роду *Candida* з колекції мікроорганізмів музею ДУ «Інститут мікробіології та імунології ім. І.І. Мечникова АМН України»: *Candida albicans* ATCC 885-653, *Candida albicans* (Скляр-31), *Candida albicans* (Скляр-20), *Candida pseudotropicalis* ВКПГУ 601/33, *Candida kefyr* 85/2, *Candida famata* 40 б/з, *Candida famata* 18/2, *Candida rugosa* (Скляр-2/1), *Candida catenulata* (Скляр-27), *Candida parapsilosis* ВКПГУ 488/10. Мікробне навантаження становило 5×10^5 КУО/мл. При проведенні досліджень використовували однодобові культури мікроорганізмів, які вирощували на середовищі Сабуро з додаванням 1 % розчину глюкози [5].

Визначення протимікробної дії досліджуваних речовин проводили за допомогою методу серійних розведень у рідкому поживному середовищі з наступним висівом на тверде живильне середовище [2]. Визначали мінімальні інгібуючу та фунгіцидну концентрації (МІК та МФЦК). Препаратами порівняння обрані субстанції флуконазолу та гексетидину (похідних піримідину). Всі дослідження проводили у трьох повтореннях.

Результати дослідження та їх обговорення. За результатами проведених досліджень було встановлено, що по відношенню до тест-штаму *Candida albicans* ATCC 885-653 усі відібрані для поглибленого дослідження сполуки проявляли високу протигрибкову активність, значно кращу за контрольні рівні (МІК та МФЦК сполук у межах 3,3 – 31,2 мкг/мл, у порівнянні з МІК та МФЦК речовин контролю – 20,8 – 41,6 мкг/мл). Серед досліджених речовин 16,7 % проявили фунгістатичну активність відносно тест-штаму *Candida albicans* ATCC 885-653 у концентрації до 3,9 мкг/мл, решта 83,3 % - у МІК в діапазоні 4,0 – 7,8 мкг/мл. Фунгіцидну активність щодо референтного штаму *Candida albicans* ATCC 885-653 у МФЦК 4,0 – 7,8 мкг/мл проявили 61,1 % відібраних сполук, решта 38,9 % речовин діяли фунгіцидно у МФЦК в межах 7,9 – 15,6 мкг/мл. Найактивнішими щодо даного тест-штаму виявилися похідні N-арилацетамідів 123, 124 та похідне ацетамідів 149.

Окрім високої активності щодо *C. albicans* ATCC 885-653, було виявлено високі протигрибкові можливості речовин нового синтезу щодо штаму *C. albicans* (Скляр-20). В усіх досліджених сполук виявлена висока фунгістатична активність щодо даного штаму (МІК в діапазоні 4,0 – 31,2 мкг/мл, у порівнянні МІК флуконазолу та гексетидину відповідно 52,0 та 20,8 мкг/мл). У 83,3 % досліджених сполук МФЦК знаходилась у межах 7,9 – 31,2 мкг/мл; серед відібраних для поглибленого дослідження речовин нового синтезу 38,9 % діяли фунгіцидно у МФЦК 7,9 – 15,6 мкг/мл, решта 44,4 % - у МФЦК 15,7 – 31,2 мкг/мл (у порівнянні з МФЦК флуконазолу 125 та гексетидину 41,6 мкг/мл). Найактивнішими щодо тест-штаму *C. albicans* (Скляр-20) виявились 4-алкілсульфанілпохідні, тіони та ацетаміди. Найкращі антифунгальні властивості відносно штаму *C. albicans* (Скляр-20) встановлено у речовини 136 з групи 4-алкілсульфанілпохідних.

Високу фунгістатичну активність відносно штаму *C. albicans* (Скляр-31) виявили 94,4 % досліджених сполук (МІК 3,3 – 31,2 мкг/мл, МІК препаратів порівняння 20,8 мкг/мл). Серед них у 5,6 % МІК не перевищувала 3,9 мкг/мл, у 16,7 % МІК знаходились у межах 4,0 – 7,8 мкг/мл, та у такої ж кількості сполук – в діапазоні 15,7 – 31,2 мкг/мл. Фунгістатичну активність щодо даного штаму проявили більш, ніж половина досліджених сполук (55,6 %) у концентраціях в межах 7,9 – 15,6 мкг/мл. Високо фунгіцидно відносно штаму *C.*

albicans (Скляр-31) діяли 88,9 % досліджених речовин (МФцК у межах 4,0 – 31,2 мкг/мл, МФцК препаратів контролю – 41,6 мкг/мл). Найкращою за антифунгальними властивостями щодо даного тест-штаму були: 4-алкілсульфанілпохідне 136, похідне ацетамідів 149 та сполуки з групи *N*-арилацетамідів 124 та 125.

За результатами проведених досліджень було встановлено, що досліджені сполуки проявляли високу фунгістатичну активність (МІК у межах 7,9 – 31,2 мкг/мл) та 72,2 % сполук – високу фунгіцидну активність (МФцК у інтервалі 15,7 – 31,2 мкг/мл) щодо тест-штаму *C. pseudotropicalis* ВКПГУ 601/33. Фунгістатична дія усіх досліджених сполук перевищувала показники флуконазолу (МІК 41,6 мкг/мл). За фунгістатичною активністю більш, ніж третина сполук (38,9 %) була кращою за препарат порівняння гексетидин (МІК 20,8 мкг/мл), решта – співвідносилась з ним. Фунгіцидна активність щодо штаму *C. pseudotropicalis* ВКПГУ 601/33 усіх досліджених речовин нового синтезу була вища за таку у препаратів порівняння (МФцК сполук у межах 15,7 – 31,2 мкг/мл, МФцК контролю 41,6 – 52,0 мкг/мл). Найбільш чутливим тест-штам *C. pseudotropicalis* ВКПГУ 601/33 виявився до похідних ацетамідів 149 та 150, 4-алкілсульфанілпохідних 136 та 141, похідного тіонів 133 і похідних *N*-арилацетамідів 125 та 126.

У 88,9 % сполук, що вивчались, виявлено високу фунгістатичну активність щодо штаму *C. kefyr* 85/2 (МІК у межах 7,9 – 31,2 мкг/мл, МІК препаратів порівняння 20,8 – 62,5 мкг/мл). Половина досліджених сполук проявила фунгістатичний ефект щодо даного штаму у МІК 7,9 – 15,6 мкг/мл, 38,9 % речовин – у інгібуючій концентрації 15,7 – 31,2 мкг/мл. Високу фунгіцидну активність щодо штаму *C. kefyr* 85/2 проявили 66,7 % досліджених сполук у концентрації 7,9 – 31,2 мкг/мл (у порівнянні з МФцК контролю 41,6 – 125,0 мкг/мл). У решті досліджених речовин нового синтезу встановлено помірну фунгіцидну активність щодо даного штаму, співвідносно або кращу за показники контролю (МФцК сполук 41,6 – 52,0 мкг/мл). Найкращими за антифунгальними властивостями щодо штаму *C. kefyr* 85/2 були: сполука 149 з групи ацетамідів та ряд сполук (123 – 126 та 128) з групи похідних *N*-арилацетамідів (МІК та МФцК відповідно 10,4 мкг/мл та 13,0 мкг/мл).

Високочутливим до відібраних для поглибленого вивчення нових синтетичних конденсованих нітрогеновмісних сполук був тест-штам *C. famata* 40 б/з. Експериментальним шляхом встановлено, що МІК усіх досліджених сполук знаходилась у діапазоні 4,0 – 31,2 мкг/мл і суттєво перевищувала контрольні показники (МІК флуконазолу та гексетидину відповідно 52,0 мкг/мл та 41,6 мкг/мл).

Близьким за ступенем чутливості до сполук нового синтезу виявився і штам *C. famata* 18/2. Високу фунгістатичну активність, співвідносно або значно кращу за контроль, щодо даного штаму виявили 94,4 % досліджених сполук (МІК сполук у межах 3,3 – 31,2 мкг/мл, МІК препаратів порівняння 20,8 мкг/мл). Четверть досліджених речовин нового синтезу (27,8 %) проявляли фунгістатичну активність у концентраціях в межах 4,0 – 7,8 мкг/мл. За антифунгальними властивостями щодо штаму *C. famata* 18/2 найкращими була низка сполук різних вивчаємих груп, а саме: 4-алкілсульфанілпохідне 136, похідні ацетамідів 149 і 150 та похідне тіонів 134.

Високу фунгістатичну активність щодо штамів *C. rugosa* (Скляр-2/1), *C. catenulata* (Скляр-27) та *C. parapsilosis* ВКПГУ 488/10 виявлено у 94,4 % досліджених сполук, МІК знаходилась у межах 7,9 – 31,2 мкг/мл, що значно переважала контрольні рівні (МІК флуконазолу у межах 41,6 – 52,0 мкг/мл, МІК гексетидину у діапазоні 20,8 – 41,6 мкг/мл). Близько половини досліджених речовин нового синтезу здійснювали фунгістатичний ефект у концентраціях 7,9 – 15,6 мкг/мл, інша частина речовин пригнічувала ріст штамів *C. rugosa* (Скляр-2/1), *C. catenulata* (Скляр-27) та *C. parapsilosis* ВКПГУ 488/10 у концентраціях 15,7 – 31,2 мкг/мл. Високу фунгіцидну дію щодо зазначених штамів виявлено у 70,0 % сполук (МФцК у межах 7,9 – 31,2 мкг/мл), решта досліджених речовин проявила помірну фунгіцидну активність, співвідносно з показниками контролю (МФцК сполук у межах 41,6 – 52,0 мкг/мл).

Найбільш чутливими штамами *C. rugosa* (Скляр-2/1), *C. catenulata* (Скляр-27), *C. parapsilosis* ВКПГУ 488/10 виявилися до сполук 133 з групи тіонів та 149, 150 – з групи похідних ацетамідів.

При порівнянні антифунгальних властивостей похідних різних груп між собою щодо досліджених штамів грибів роду *Candida* максимальну антикандидозну активність встановлено у груп 4-алкілсульфанілпохідних та похідних ацетамідів.

Висновки

1. Отримані дані свідчать про високу чутливість грибів роду *Candida* до нових синтетичних конденсованих нітрогеновмісних сполук, що містять піримідиновий фрагмент.
2. Нові похідні 4Н-піридо[4',3':5,6]пірано[2,3-d]піримідину виявили високу фунгістатичну та фунгіцидну дію в концентраціях від 3,3 мкг/мл до 31,2 мкг/мл, що значно перевищила показники речовин контролю.
3. У переважній більшості досліджених сполук (від 66,7 % до 100 %) встановлено високу антифунгальну активність як по відношенню до штамів *Candida albicans*, так і щодо штамів *Candida non-albicans*.
4. Проведені мікробіологічні дослідження визначили найвищу антикандидозну активність ряду сполук: речовини 125 з групи *N*-арилацетамідів, 133 - похідного тіонів, 136 з групи 4-алкілсульфанілпохідних та 149 - похідного ацетамідів.

Перспективи подальших розробок у даному напрямку. Результати дослідження протимікозної активності нових похідних нітрогеновмісних сполук, що містять піримідиновий фрагмент, довели перспективність подальшого поглибленого вивчення властивостей відібраних сполук з метою створення на їх основі нових протигрибкових засобів.

Література

1. Васкес, Х. А. Эпидемиология, лечение и предупреждение инвазивного кандидоза [Электронный ресурс] / Х. А. Васкес // Режим доступа: <http://www.rusmedserv.com/mycology/html/kandidoz9.htm>.
2. Вивчення специфічної активності протимікробних лікарських засобів: Методичні рекомендації [Текст] / Ю.Л. Волянський, І.С. Гриценко, В.П. Ширококов та ін.; ДФЦ МОЗ України. - К, 2004. - 38с.
3. Клишко, Н. Н. Перспективы использования новых системных противогрибковых препаратов в педиатрии (обзор литературы) [Текст] / Н. Н. Клишко, А. С. Колбин // Проблемы медицинской микологии. - 2005. - Т.7. - №3. - С.3-11.
4. Лесовой, В. С. Кандидоз ротовой полости (обзор) [Электронный ресурс] / В. С. Лесовой, А. В. Липницкий, О. М. Очкурова // Проблемы медицинской микологии. -2003. - т. 5. - №1 // Режим доступа: <http://www.rusmedserv.com/mycology/html/kandidoz7.htm>.
5. Сміянов, В. А. Проблема кандидозно-бактеріальних асоціацій при захворюваннях ЛОР-органів [Текст] / В. А. Сміянов, Т. В. Іванюк // Новості медицини і фармації. - № 17. – 2007. – С. 22–23.
6. Частная медицинская микробиология [Текст] / Под ред. А. С. Лабинской, Л. П. Блинковой, А. С. Ещиной. – М. «Медицина». – 2005. – 480 с.
7. Шевяков, М. А. Стандартные подходы к диагностике и лечению кандидоза слизистых оболочек пищеварительного тракта [Текст] / М. А. Шевяков // Проблемы медицинской микологии.-2000.-Т.2, №2.- С.53.
8. Moran, J. P. Identification and expression of multidrug transporters responsible for fluconazole resistance in *Candida dubliensis* [Text] / J. P. Moran, D. Sanglard, S. M. Donnelly et al. //Antimicrob. Agents Chemother.-1998. -Vol.42. - №7.- P.1819-1830.
9. Pappas, P. G. Практическое руководство по лечению кандидоза. [Электронный ресурс] /P. G. Pappas, J. H. Rex, J. D. Sobel et al. // Clinical Infection Diseases. – 2004. - Vol. 38. - P. 161-189. // Режим доступа: <http://www.rusmedserv.com/mycology/html/kandidoz8.htm>

Реферати

ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ ДРОЖЖЕПОДОБНЫХ ГРИБОВ РОДА *CANDIDA* К НОВЫМ ПРОИЗВОДНЫМ 4Н-ПИРИДО [4',3':5,6]ПИРАНО [2,3-D]ПИРИМИДИНА

Шербак О. Н., Андреева И. Д., Казмирчук В. В., Волков Т. А.

Методом двукратных серийных разведений установлена высокая антифунгальная активность производных 4Н-пиридо[4',3':5,6]пирано[2,3-d]пиримидина в отношении музейных и клинических штаммов грибов рода *Candida*. Результаты исследования свидетельствуют о перспективности дальнейшего изучения свойств производных 4Н-пиридо [4',3':5,6]пирано[2,3-d]пиримидина с целью создания на их основе эффективных средств для профилактики и лечения заболеваний грибковой этиологии.

Ключевые слова: производные 4Н-пиридо[4',3':5,6]пирано[2,3-d] пиримидина, грибы рода *Candida*, противогрибковая активность.

Статья надійшла 11.04.2012 р.

SENSITIVITY OF CANDIDA SPP. FUNGI TO NEW DERIVATIVES OF 4H-PYRIDO [4',3':5,6]PYRANO [2,3-d]PYRIMIDINE

Shcherbak O. N., Andrieva I. D., Kazmirchuk V. V., Volkov T. A.

The significant antifungal activity of the derivatives of 4H-pyrido [4',3':5,6] pyrano [2,3-d]pyrimidine against museum and clinical strains of *Candida* spp. fungi by double serial dilutions method was established. The results of studies of the properties of the derivatives of 4H-pyrido [4',3':5,6]pyrano[2,3-d]pyrimidine and development of the compounds on their basis for prophylaxis and treatment of diseases of mycotic etiology could be promising.

Key words: the derivatives of 4H-pyrido[4',3':5,6]pyrano[2,3-d]pyrimidine, *Candida* spp. fungi, antifungal activity.

УДК 616.432--053.31/.36-091.8:[618.3-06:616.98:578.828]

С. А. Шерстюк, И. В. Сорокина, И. А. Ремнева

Харьковский Национальный медицинский университет, Харьковский Национальный университет им. В. Н. Каразина, г. Харьков

МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ АДЕНОГИПОФИЗА ДЕТЕЙ УМЕРШИХ В ВОЗРАСТЕ ДО 6 МЕСЯЦЕВ ОТ ВИЧ-ИНФИЦИРОВАННЫХ МАТЕРЕЙ

В аденогипофизе детей, умерших в возрасте до 6 месяцев, от ВИЧ-инфицированных матерей выявлено высокое напряжение адаптационно-компенсаторных возможностей железы, по-видимому, обусловленное влиянием хронической гипоксии и проявившееся: уменьшением диаметра клеток, размера их секреторных гранул и увеличением ядерно-цитоплазматического соотношения, практически всей популяции хромофильных клеток, а также увеличение относительного объема хромофильных эндокриноцитов, за счет хромофобных.

Ключевые слова: аденогипофиз, ВИЧ-инфекция, дети.

Исследование проводится в рамках научно-исследовательской работы «Патоморфологические особенности формирования плода и новорожденного под влиянием патологии матери» (№ государственной регистрации 0110U001805).

Формирование аденогипофиза плода предопределяет адаптационные реакции организма в постнатальной жизни [2; 3]. Нарушение структуры и функции различных отделов гипофиза сопровождается полигландулярными расстройствами в постнатальном периоде онтогенеза. Несмотря на очевидную важность аденогипофиза в становлении эндокринной системы плода, его возрастная морфология описана в единичных